සෝවියට් ලේඛක **විටලි බියන්කි**

මෙවලම් නැතිව. ගෙවල් හදන්නෝ

සිතුවම්

වී. ෆෙදොතොව්

මහින්ද සෙනරත් ගමගේ

සෝවියට් ලේඛක **විටලි බියාන්කි**

මෙවලම් නැතිව ගෙවල් හදන්නෝ

මහින්ද සෙනරත් ගමගේ

සිතුවම්

වී. ෆෙදොතොව්

පළමු මුදුණය 2008 ISBN 978-955-1889-07-8

මුදුණය සහ පුකාශනය

සයුර් පින්වර්ස් අනේඩ් පබ්ලිෂර්ස්

අංක: 102/1077 මත්තේයොඩ නිවාස සංකීර්ණය පාර මත්තේගොඩ

0115 - 676483 0715 - 181421 ෆැක්ස් : 0112 - 844961

මේ පුහේලිකාව විසඳන්න: "මේ කියන කෙනාව අත් නෑ, පොරොවකුත් නෑ. ඒත් එයා ලී දඬුවලින් කුටියක් හදනවා. එයා හදන්නේ මොන වගේ කුටියක්ද ? "කුරුළු කුඩුවක් නොවෑ!"

ඇත්ත තමා. ඒ පොල්කිච් කුඩුවක්. හදලා තියෙන්නේ පුංචි කෝටු කෑලි වලින්. හරියටම පුංචි ලී දඬු වගේ. කුඩුවේ බිම මැටි අහුරා තියෙනවා. ඒ උඩින් පිදුරු ඉහලා. කුඩුවේ මැද තමයි ඇතුළු වීමේ දොර. වහල සාදා තිබෙන්නේ අතු රිකිලිවලින්. හැබෑම පුංචි ලී ගෙයක්. මේ අය පොරොවකට නිය තබන්නේවත් නෑ.

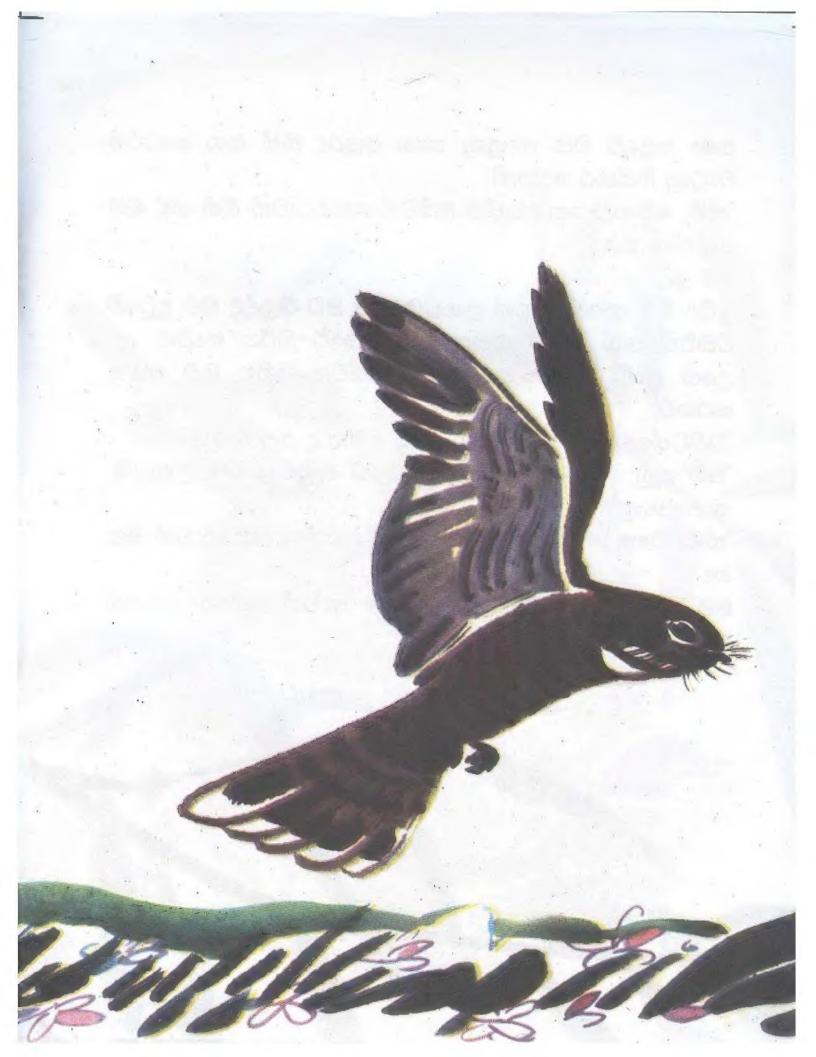
කුරුල්ලන් ගැන මට දැනෙන්නේ හරිම කණගාවුවක්. අත් නැතිව, පොරෝ නැතිව ගෙවල් හදන එක එයාලට බොහෝ අමාරු ඇති! මේ අයට ජීවිතේ ලේසි කරන්නේ කොහොමද කියලා මම කල්පනා කරන්නට වුණා.

ඒ අයට අත් දෙකක් දෙන්න මට පුළුවන් කමක් නෑ. ඒක නම් සහතිකයි. ඒ වුණත් මුට පුළුවනිනේ පොරොවක් දෙන්න! මම පුංචිම පුංචි පොරොවක් හොයාගෙන වත්තට දිව්වා. නයිට්-ජාර් කුරුල්ලෙක් තණ පළුරක වාඩි වෙලා ඉන්න හැටි මට පෙනුනා.

"නයිට් ජාර්, නයිට් ජාර්, අත් නැතිව පොරෝ නැතිව කුඩු හදන එක ඔයාව අමාරුයි නේද ?"

"අපොයි නෑ. මම කුඩු හදන්නේ නෑ. මම මෙහෙමයි බිත්තර රකින්නේ" එහෙම කීව නයිට් ජාර් උඩට ඉගිලුනා.

තණ පඳුරේ වක ගැසුණු තැන අපූරු තිත් සහ වෛරම් වැටුණු බිත්තර දෙකක්!

"හ්ම්, මෙයාට කොහෙත්ම අත්වත් පොරෝවත් ඕන නෑ" මම කල්පනා කළා.

මම ඉදිරියට ගියා.

ඉතිං මම ආවේ ගඟක් ළඟවයි. වට පිට බලද්දී මම දුටුවේ ටිකිරිත්තෙක් වීලෝ ගසක අතු පතරේ සිටින සැටීයි. ඌ උගේ පුංචි හොටයෙන් වීලෝ ගස්වල සිනිඳු බූව එකතු කරනවා.

"ට්කිරිත්තෝ ඔයා ඔය මූව වලින් මොකද කරන්නේ?"

"මම කුඩු හදන්නේ මේවයින්. මගේ කූඩුව හරිම උණුසුම්, සැප පහසුයි"

"හ්ම්, එහෙනම් නුඹටත් බූව එකතු කරන්න පොරොවක් ඕන නෑ"

මම තවත් දුරට දිව්වා. දැන් මම ඇවිත් ඉන්නේ ගෙයක් ළඟට.

ගෙදර අගුව ඉහළින් වහලයේ පහළ කෙළවරේ හිටියේ ලිහිණියෙක්. එයා මැටිවලින් කුඩුවක් මැටි ගේන්නේ ගං ඉවුරෙන් හොටේට. හොටෙන්ම මැටි අනලා කුඩුව "මගේ පුංචි පොරොව ලිහිණියාටත් ඕනැ නෑ. ඒක පෙන්නන්නවත් හො මම ආයෙත් දුවගෙන ගියා.

ng

ඔන්න දැන් කැලෑවක්. මම උඩ බැලුවා. අළු ගසක මුදුනේ තිබුණේ ගී ගයන තිරාසිකයෙකුගේ කුඩුවක්. ඒ කුඩුව කොපමණ නම් ලස්සනද! කුඩුව වටේට අහුරලා තිබුණේ පෙඳ පාසි. ඇතුලේ කෝප්පයක් වගේ සිනිඳුයි.

'ඔච්චර අපූරු කූඩුවක් ඔයා හැදුවේ මොකකින්ද ? ඔය වටේට ඇහුරුවේ කොහොමද ?' මම ඇසුවා.

"මම ඒක හැදුවේ මගේ නියවලිනුයි, හොටෙනුයි" තිරාසිකයා කීවා. "කූඩුව ඇතුලේ ගෑවේ පාප්පයක්. ඒක හදාගත්තේ පුංචි ලී කෑලි හොටෙන් කුඩු කරලා"

"ඒකත් එහෙමද! මං ආයිත් ඇවිත් තියෙන්නේ වැරදි තැනකටයි. මං යන්නම්කෝ වඩු වැඩ කරන කුරුල්ලෙක් හොයාගෙන"

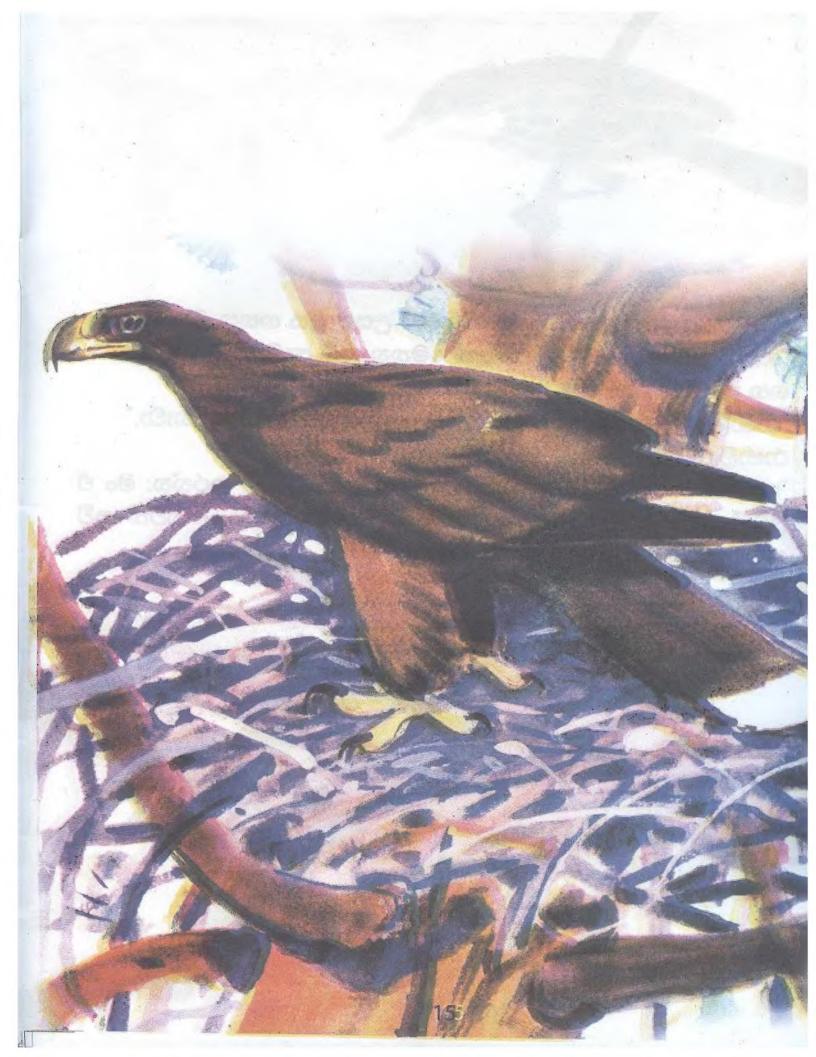
එතකොටම මට ඇසුණා කවුදෝ ගහකට කොටනවා. "ටොක් ටොක්, ටොක් ටොක්, ටොක් ටොක්" මම ඒ දිහාවට දිව්වා. මම දුටුවේ පුංචි කොට්ටෝරුවෙක්. එයා ගහක පොත්තක් තදින් අල්ලාගෙන හොටෙන් බිලයක් හාරනවා. ඒ පැටව් ඇති දැඩි කරන්ටයි. "කොට්ටෝරුවෝ, කොට්ටෝරුවෝ ඕක නවත්තන්න. ඔහොම ගියොත් ඔළුව කැක්කුම හැදේවී. බලන්න මොකක්ද මං ඔයාට ගෙනාව තෑග්ග කියලා. හැබෑම පොරොවක්!"

"මා ගැන කල්පනා කළාට බොහෝම ස්තුතියි. ඒත් ඔය පොරොවෙන් මට කිසි පුයෝජනයක් නෑ. මං කැමති මගේ හොටෙන් වැඩ කරන්නයි. බලන්න මම නියවලින් ගහ තදින් අල්ලගෙනයි ඉන්නේ. පෙළේ ඒකට රුකුල් දෙනවා. ඊට පස්සේ මම දුන්නක් වගේ වකුටු වෙලා ඔළුව පස්සට ඇදලා ගහට කොටනවා. හොටෙන් වැදෙන්නේ බොහොම සැර පාරක්! පේනවාද ගහේ පතුරු වීසි වෙන හැටි!" කොට්ටෝරුවා මාව මෝඩයෙක් කළා. හැම කුරුල්ලෙක්ම උපකරණ නැතිව ගෙවල් හදන බවයි පෙනෙන්නේ. අන්තිමේදී මම රාජාලි කුඩුවක් දුටුවා.

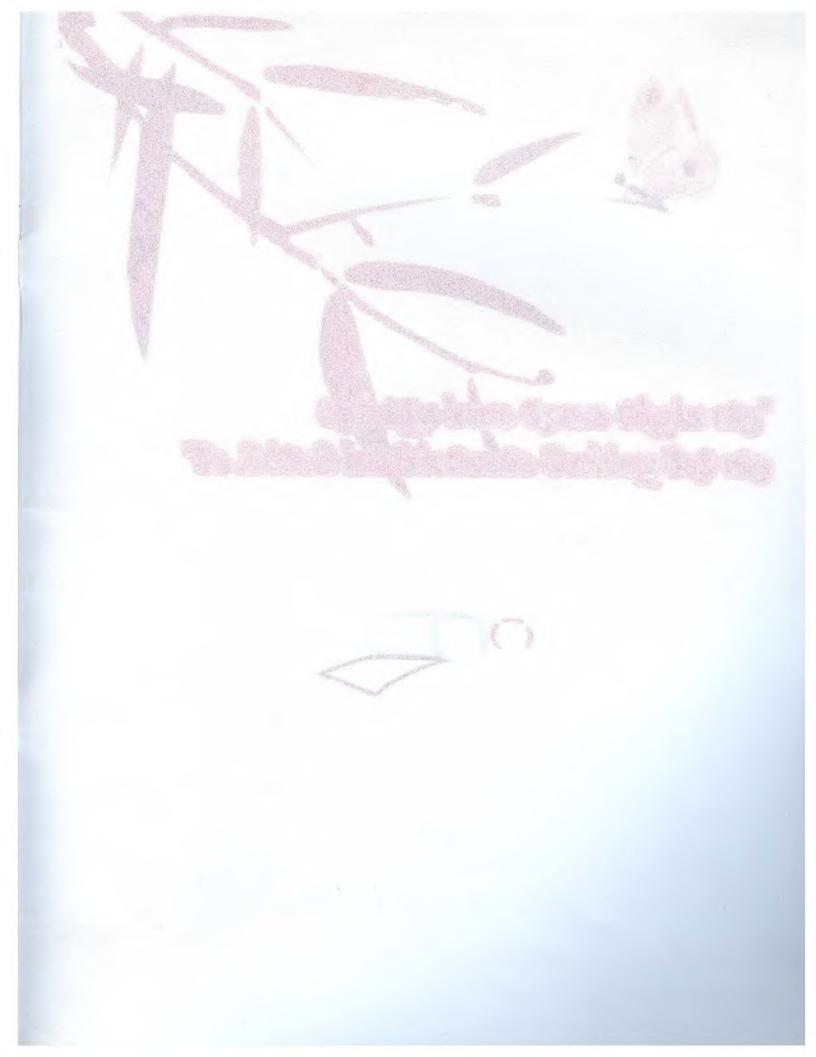

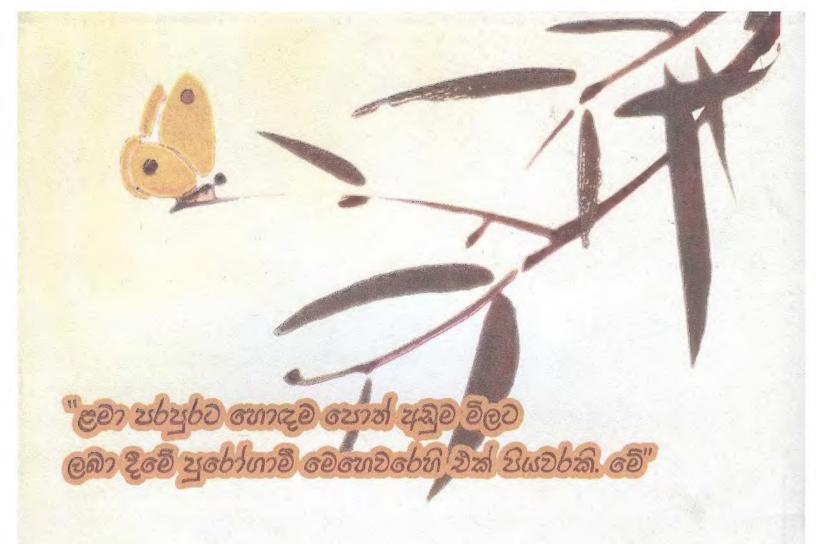
එය ලොකු කෝටු ගොන්නක්. තිබුණේ උසම උස ගහක මුදුනේ. "කෝටු කපාගන්න ඕන කෙනෙක් මෙතන නම් ඇති" මම සිතුවා. ගහ ළඟට ගොස් මම කතා කළා.

"රාජාලියෝ, රාජාලියෝ, මං නුඹව පුංචි පොරොවක් ගෙනාවා." රාජාලියා තටු විහිදලා මෙහෙම කීවා.

"බොහෝම ස්තුතියි දරුවෝ! ඕක මගේ කුඩුවට වීසි කරන්න. මං ඒ උඩින් තව කෝටු ටිකක් අහුරන්නම්. එතකොට කුඩුව තවත් සව් ශක්තිමත් වේවි. හැබෑ අපූරු කූඩුවක් වේවි!"

මුදුණය හා පුකාශනය

සයුරි පින්ටර්ස් ඇන්ඩ් පබ්ලිෂර්ස් පෞද්ගලික සමාගම අංක: 102/176, මත්තේගොඩ නිවාස සංකීර්ණය පාර,

මත්තේගොඩ

0115-676483 0715-181421 ෆැක්ස්: 0112-844961

ISBN 978-955-1889-07-8